

Doc. 1

1969. Morfofiziologia scrierii, volumul I, lucrare tradusă de locotenent-major Liliana Teodorescu, editată de Consiliul Securității Statului, Direcția Învățământ.

(ACNSAS, fond Documentar, dosar nr. 7922, vol. 108, ff. I-VIII)

C.N.S.A.S.!

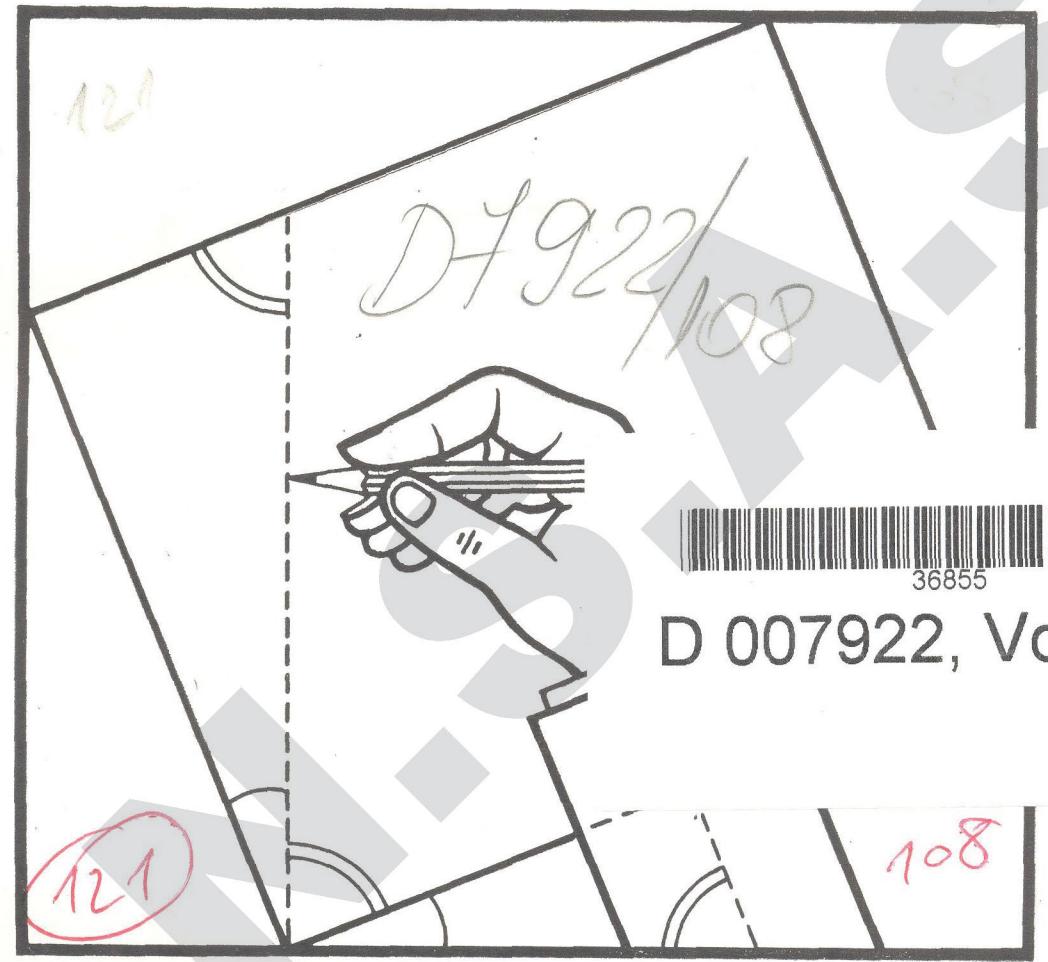
Doc. 1

1969. Morfofiziologia scrierii, volumul I, lucrare tradusă de locotenent-major Liliana Teodorescu, editată de Consiliul Securității Statului, Direcția Învățământ.

(ACNSAS, fond Documentar, dosar nr. 7922, vol. 108, ff. I-VIII)

C.N.S.A.S.!

ESTE CU VREI
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÂNT

MORFOFIZIOLOGIA SCR-IERNII

Vol. I -

Pentru uz intern

MORFOFIZIOLOGIA SCRIERII

Vol. I

Traducere de:
locotenent major
LILIANA TEODORESCU

SERIA.....

260

II

C U P R I N S

Din partea redacției	III
Scrisul vă trădează.....	V

Partea I

Introducere.....	1
I.. Principiile mecanicii musculare.....	2
II.. Mecanismele motorii centrale.....	6
III.. Studiul fiziologiei gestului.....	19
IV.. Reguli și convenții de scriere.....	31
V.. Studiu asupra înălțimii literelor.....	36
VI.. Dimensionarea corpului literei.....	53
VII.. Direcția rîndurilor.....	72
VIII.. Inclinația literelor.....	84
IX.. Presiunea.....	91

DIN PARTEA REDACTIEI

=====

In cartea lor "Morfofiziologia scrierii", dr. Maurice Périot și Paul Bresson tratează o seamă de probleme importante referitoare la mecanismul scrierii și analiza scrișului, cum săt spre exemplu: gestul grafic - expresie musculară a centrilor nervoși - mișcările esențiale ale scrierii, dimensiunea și înclinația literelor, direcția rîndurilor, viteza de scriere, greutatea și presiunea grafică, formele scripturale, metodele grafologiei clasice, legile scrierii etc. Aspectele tratate săt ilustrate cu un material bogat și foarte variat. Ele ajută la documentarea cadrelor aparatului de securitate și îndeosebi a ofițerilor care lucrează în probleme ce necesită cunoștințe de grafologie.

In cuprinsul lucrării autorii acordă o atenție deosebită problemelor referitoare la posibilitatea stabilirii trăsăturilor care definesc personalitatea scriitorului pe bazei analizei și interpretării scrișului său. In această privință ei trag o seamă de concluzii care, după păremea noastră, nu au o suficientă bază științifică. De exemplu, printre altele, ei susțin că înălțimea reglementară a depasantelor și îndică o moderare a activității intelectuale, fără prea multă imagine și cu o oarecare tendință de realism. Din cuprinsul lucrării nu rezultă ce considerente stau la baza unor astfel de aprecieri, dacă s-au făcut anumite cercetări, cînd și cum au fost organizate, precum și eventualele rezultate obținute.

Modul de abordare a unor probleme precum și interpretările pe care autorii le fac asupra scrișului și personalității umane săt străbătute de concepțiile lor burgheze despre societate. Astfel, printre altele, ei afirmă că aristocrația, burghezia și plebeia săt stări eternă și că fiecare dintre ele posedă tipul său de caligrafie. De bună seamă că o asemenea apreciere nu mai necesită comentarii în privința caracterului ei neștiințific și nici cu privire

la esență să burgheză.

Din cuprinsul cărții "Morfolanziologia scrierii" au fost reținute în lucrarea noastră acele aspecte ce prezintă interes pentru documentarea ofițerilor. Selectionarea acestor aspecte s-a făcut cu sprijinul tovarășului maior Gheorghe Batia, expert grafic.

Intrucât această lucrare este destinată în primul rînd ofițerilor din cadrul aparatului care lucrează în probleme de grafologie, am considerat necesar să reținem în cuprinsul ei și anumite aprecieri și concluzii ale autorilor care, după părerea noastră, deși n-au o suficientă bază științifică, prezintă totuși interes pentru ofițerii respectivi.

Prin urmare, este necesar să fie privit în mod critice continutul lucrării, îndeosebi interpeetările și concluziile autorilor referitoare la oglindirea personalității și sănătății scriptorului în scrisul său. În această privință de un real folos sunt aprecierile făcute de doctorul în științe medicale Andrei Atanasiu în articolul său intitulat "Scrisul vă trădează", publicat în revista "Femeia" nr. 1/1969, din care am preluat și inclus în lucrarea noastră cele mai importante aspecte.

Pentru a ușura înțelegerea problemelor, au fost reproduse integral figurile din cuprinsul cărții și incluse la sfîrșitul fiecărui capitol.

IX

PARTEA I

de Dr. Maurice Periot

C.N.S.A.S.

SCRISUL VA TRADEAZA

(extrase)

Puțem oare ca analizînd aspectul grafic al scrisului unei persoane să obținem date relative la temperament, la caracter, la starea de sănătate și la o serie de alte date psihice?

In lumina cercetărilor mai recente, putem afirma că trăsăturile caracteristice ale scrierii fiecărui individ în parte sînt condiționate mai ales de procesele activității neruoase superioare și ca manifestare fină a gestualității noastre expresive. Studierea scrisului ar fi astfel o metodă de cercetare perfect valabilă și din punct de vedere neurafizilogic.

Pentru a putea aprecia manifestările personalității în scris, trebuie să luăm în considerație, o serie de aspecte obiective ale laturii grafice a scrisului. Să dăm cîteva exemple:

Mai întîi ordonarea generală a scrierii (scriere clară, confuză, dezordonată, îngrijită etc.), care ar corespunde facultăților de adaptare și organizare a persoanei. Astfel, raportul armonios între text și spațiul alb la margini, între cuvinte, între linii, organizarea elegantă a trăsăturilor pe pagini ar semnifica o adaptare usoară la mediu și la un cadru social dat, disciplină copsisită, libertate și ușurință de a se acomoda la împrejurări.

Dimensiunii scrierii (mare, mică, înghesuită, dilatătă etc.) îi corespunde gradul de expansiune a individului. Astfel, variații în înălțimea și lățimea literelor cu majuscule disproporționate ar indica o marcată impresionabilitate în expansiune și dispoziție schimbătoare. Această inegalitate se vădește și în alte aspecte și anume în presiunea trăsăturilor, direcția liniilor și cuvintelor din rînd, inclinarea li-

terelor (litere redresate în mijlocul altora înclinate), exprimând tendința de exagerare, mobilitate a spiritului, impulsivitate.

Presiunea scrierii (apăsată, fină, păstoasă, în relief etc.) e în funcție de energia personalității. O presiune netă a scrierii, vie, în relief ar trăda o fijință sensibilă și pasionată, o personalitate care se impune.

Forma scrierii (colțuroasă, rotunjită, caligrafică, spontană, artificială, ornată, simplificată etc.) exprimă gurul, preocupările, idealurile persoanei, traducind totodată eforturile pe care individul le face în viață pentru a realiza ceea ce ar vrea să fie.

Viteza scrierii este în legătură cu ritmul de activitate. Mișcarea peniței este mai mult sau mai puțin rapidă după voiciunea reacției persoanei pe toate planurile.

Continuității scrierii (scriere legată, înlanțuită, grupată, tocată, șovăitoare etc.) i-ar corespunde felul de desfășurare a proceselor psihice. Oprirea continuității între litere și între cuvinte s-ar face în profilul asimilării, receptivității, vietii interioare sau se poate datora inhibiției. Pe de altă parte, o scriere legată, cu continuitate între litere și între cuvinte s-ar datora activității realizatoare și vietii exterioare.

Direcția liniilor (scriere aliniată, suitoare, coborâtoare, șerpuitoare) este în legătură cu fluctuațiile psihice și fiziologice. În scrierea caligrafică, liniile sunt drepte. Înconștient la fiecare persoană, ele se depărtează de modelul școlar pentru a da curs stării de dispoziție personală (de exemplu, direcție ascendentă - stare de excitație, entuziasm, optimism; direcție descendenta - oboseală, deprimare, pesimism).

Inclinația literelor (scriere înclinată, verticală, răsturnată) depinde de gradul de impulsivitate sau reținere. Astfel, e scriere verticală, caligrafică, netă ar arăta o natură reținută, autocontrol, fidelitate față de principii.

și convingeri.

Pe baza acestor date obiective, interpretarea scrierii se va face ținând seama de anumite principii.

Astfel, deoarece scrierea apare ca o structură, își găsește semnificație numai prin relație cu celelalte trăsături și în raport cu întregul. Ca atare, nu există semn fix cu semnificație absolută care să exprime o calitate sau un defect al individului.

In schimb, o calitate se poate exprima prin diferite semne (de exemplu, energia unei persoane se poate traduce în scris cu trăsături ferme, apăsate, rigide, ascendentă, bare ale lui t lungi sau aruncate, scriere rapidă, desfășurată, ascendentă sau dreaptă, colțuroasă etc.).

Bineînțeles, scrisul depinde și de anumite condiții exterioare, ca: penița, hîrtia, forma grafică învățată etc., sau de anumite dispoziții momentane ce modifică într-o oarecare măsură aspectul general al scrierii. Tot așa, în anumite stări permanente (de exemplu, o boală cronică), o serie de trăsături pot fi modificate (de exemplu tremurături în boala lui Basedow sau în Parkinson).

Scrisul, fiind o înregistrare a proceselor activității nervoase superioare, a reacțiilor temperamentale și dispozițiilor caracteriale, studiul lui trebuie făcut evolutiv și comparativ, întrucât el nu rămîne identic în timp, ci se schimbă (păstrîndu-și anumite constanțe) atât sub influențe momentane cât și pe măsura dezvoltării personalității, a vîrstei etc.

De asemenea, trebuie să ne ferim de a privi scrierea ca pe o sumă de mai multe elemente grafice. Într-adevăr, dacă o serie de trăsături pot sugera o anumită interpretare, aceleși elemente, dar mai accentuate (exagerate), duc la cu totul altă semnificație. De exemplu, semnele care arată o scriere rapidă (simplificată, legată, ascendentă, înclinare mai mare și progresivă a literelor, orientarea mișcărilor spre dreapta etc.) și care semnifică energie, tonus și en-

VIII

tuziasm, exagerare, exprimă grabă, agitație, frenezie etc.

S-a demonstrat că studiul scrierii este important și în medicină, cercetarea scrisului patologic având o valoare reală, obiectivă în diagnosticul și prognosticul unor boli, precum și în expertiza grafică și criminalologie.

Datele de observație arată că tulburări ale scrisului apar într-o serie de afecțiuni, cum ar fi: boli cardiovasculare, intoxicații, boli neuropsihice, tulburări endocrinice și.a.

Iată deci că, scrisul fiind una dintre manifestările expresive ale individualității, studiul său constituie o metodă valabilă de cercetare științifică a personalității umane.

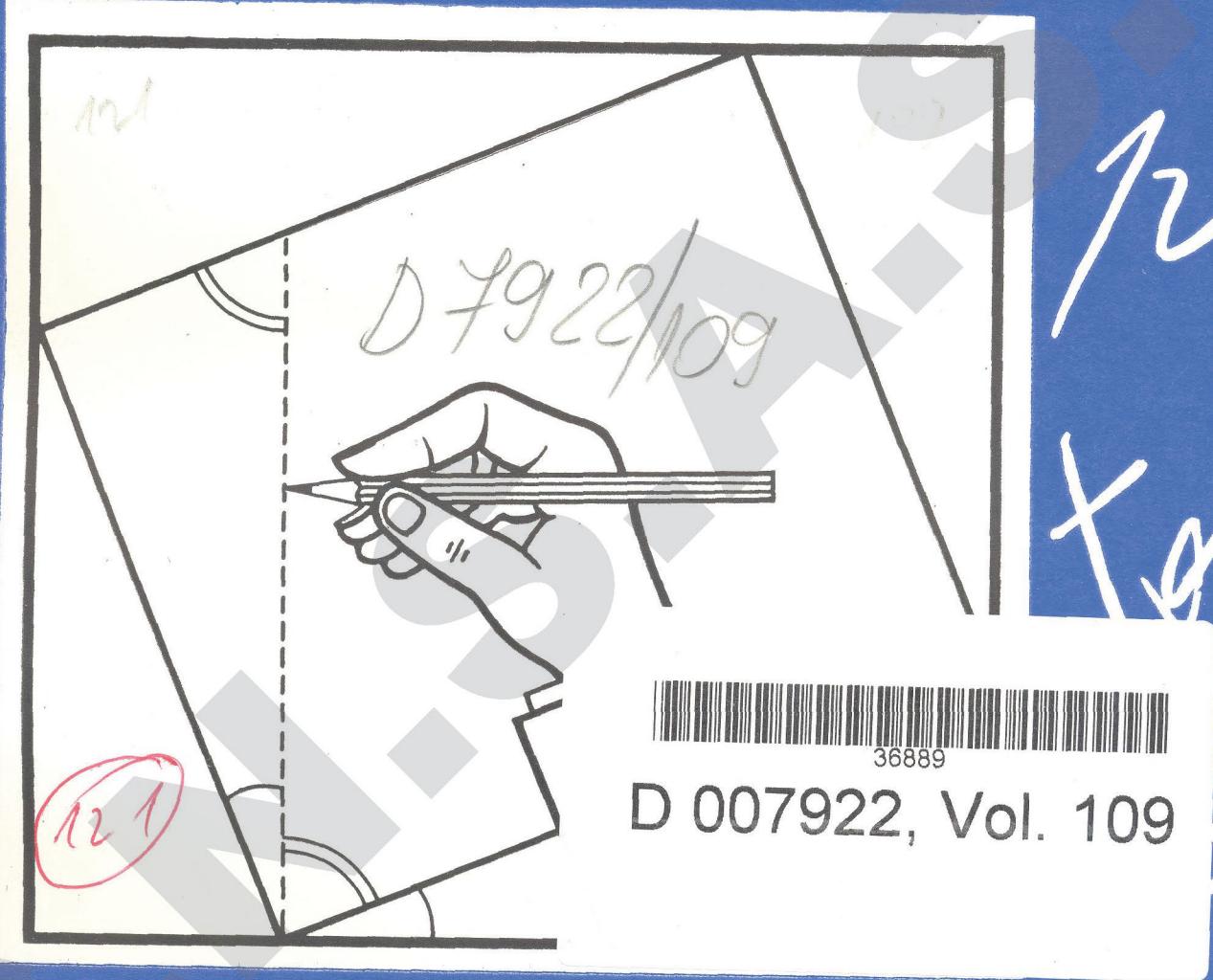
Andrei Athanasiu,
doctor în științe medicale

Doc. 2

1969. Morfofiziologia scrierii, volumul II, lucrare tradusă de locotenent-major
Liliana Teodorescu, editată de Consiliul Securității Statului, Direcția Învățământ.

(ACNSAS, fond Documentar, dosar nr. 7922, vol. 109, ff. I-II, 136-143)

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÂNT

MORFOEIZIOLOGIA SCRİERII

Vol. II -

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚAMINT

Pentru uz intern

MORFOFIZIOLOGIA
SCRIERII

Vol. II

Traducere de:
locotenent major
LILIANA TEODORESCU

SERIA 260

II

C U P R I N S

Partea I (continuare)

X.	Studiul formelor scripturale.....	110
XI.	Precizia.....	146
XII.	Viteza de scriere.....	161
XIII.	Debitul energetografic.....	167
XIV.	Mașusculele.....	177
XV.	Semnătura.....	184
XVI.	Disgrafiile.....	194

Partea a II-a

	Introducere.....	202
I.	Temperament și grafologie.....	203
II.	Scrierea și grafologia.....	204
III.	Metodele grafologiei clasice.....	209
IV.	Valoarea și domeniul grafologiei.....	212
V.	Cinematica scripturală și morfologia.....	216
VI.	Gesticulația grafo-temperamentală.....	218
VII.	Dinamismul scrierii.....	220
VIII.	Greutatea și presiunea grafică.....	222
IX.	Cele 15 legi ale scrierii.....	223
X.	Ritmul grafic și cinematic scriptural.....	225

Corelații munto- fiziologice.	TEMPERAMENTELE HIPOCRATICE			
	SANGUIN	NERVOS	BILIOS	LIMFATIC
	MÎNA — LINII PALMARE —			
Aspect	Relativ larg (profund)	Fin (putin profund).	Penetrant. (foarte profund).	Foarte lat (superficial).
Colorit	Rosu	Cubarea fildeșului	Brun gălbui	Alb.
	SCRIEREA — MORFOLOGIA DUCFEI —			
Aspect	Bogat și viu	Fin și usor	Gravat.	Lang și apatic.
Nuanta	Caldă.	Pală.	Sumbru.	Inchisă, moartă.
	GESTUL — ATITUDINE SI MIMICĂ —			
Mimică	Centrifugă	Variabilă	Controlată	Centripetă
Scriere	Agitată.	Inegală.	Gravă.	Lentă.
	DINAMISMUL — CINEMATIC SI STATIC —			
Acțiune	Dinamică	Deprimantă	Magnetică	Absorbantă.
Atitudine	Expansivă.	Instabilă.	Reținută.	Apatică.
P. Brosson	Tabel extras din revista periodică a medicilor „Le Taubib” 1950.			

Fig 116

IX. CELE 15 LEGI ALE SCRIERII

1. Nimeni nu poate să descrie trasee unghiulare, fără a opri condeiul o secundă, în general nu mai puțin de 2/25 dintr-o secundă (Freeman, Chicago 1923) pentru a-i imprima direcții diferite (Preyer, Wiesbaden, 1895).

2. Odată cu viteza crește și oblicitatea liniilor pline pînă la 10 grade (Meyer, Berlin 1900, confirmat de Mc. Alister, Yale, 1913).

3. Fiecare scrie cu o viteză care se schimbă. Acceleratia crește către mijlocul traseylui și scade către sfîrșit (A.Binet și J.Courtier, Paris 1893).

4. Un obstacol tehnic (de exemplu puțină hîrtie în virful peniței) nu încetinește viteza scrierii, decît din cauza iritației vizuale. Viteza scrierii orbilor nu este încetinită de astfel de obstacole (Saudek).

5. Mișcarea își încetinește viteza în momentul în care noi mărim presiunea degetelor pe condei. Aceasta nu se întimplă din cauza frecării mărite (cum se credea în mod greșit), ci din cauza unui impuls nou și în consecință al unei noi adaptări a degetelor (Saudek).

6. Traseele lungi sănt descrise mai repede decît cele scurte (mișcările noastre nu se supun legilor fizicii, ci celor ale fiziologiei). În plus, acceleratia se repartizează pe tot parcursul, pentru a trasa litera în întregime; de exemplu, literele a,d,q sănt scrise în aceleași limite de timp, deși literele d și q necesită un parcurs mai lung decît litera a; acceleratia se manifestă deja de la descrierea ovalului (Freeman, Chicago 1923).

7. Fiecare schimbare a direcției cauzează o încetinire a mișcării (Freeman, Chicago 1923).

8. Această încetinire cauzată de schimbarea direcției

nu este absolut obișnuită pentru scriptor, ci ea este cauzată parțial de forma literei precedente sau următoare ori de faptul că litera respectivă este separată.

9. Indată ce penița pornește, se manifestă impulsul unei noi mișcări. Acest fapt cauzează o pierdere de timp necesară pentru o nouă adaptare (Saudek). Iată de ce într-o scriere rapidă săt evitate pe cât posibil întreruperile mișcării,

10. Pentru scrierea unui punct este nevoie de mai mult timp decât pentru scrierea unui traseu scurt, de exemplu o virgulă (Saudek). Pentru a scri un punct real trebuie să întrerupem mișcarea peniței, deoarece în caz contrar vom scri un accent. De aceea, în traseele rapide, se observă întotdeauna "puncte" care săt scrise ca și cum ar fi accente (J. Crepieux-Jamin).

11. Traseele "suprapuse" săt scrise cu o mișcare foarte lentă. Distanța dintre două linii pline (de exemplu la litera n) este redusă la zero, ceea ce înseamnă că mișcarea destrăgiră este complet redusă (Saudek).

12. Scrierea înclinată spre dreapta cu 75-55 de grade este mai ușor și mai repede executată decât cea înclinată spre stînga cu 91-125 grade (Iudd et Mc Allister, Yale).

13. Depasantele inferioare (de exemplu g) săt descrise mai ușor decât depasantele superioare (de exemplu b) (Iudd și Mc Allister, Yale).

14. O distribuire ritmică a umbrelor la liniile subțiri și pline ale scrierii nu se poate face decât dacă toți mușchii mîinii funcționează cu toată fermitatea proprie lor. (Saudek).

15. Fiecare scriptor ajuns la completa maturitate, din punct de vedere al grafismului, produce o presiune care îi este caracteristică și care nu poate fi înregistrată decât de o peniță confectionată special în acest scop. Deși această caracteristică este cu totul individuală, ea se schimbă, în anumite limite, proporțional cu viteza scrierii, (Drever, Edimbourg).

X. RITMUL GRAFIC SI CINEMATIC SCRIPTURAL

Studiul rațional al ritmului grafic se bazează pe determinarea elementelor ritmului însuși, a cărui definiție dată de Jan d'Udine (autorul lucrării "Artă și Gest") pare aplicabilă la grafologie: "Ritm este rezultanta raporturilor dintre fenomenele de viteză, durată, intensitate și coeziune".

Inspirându-mă din opera dr. Pierre Menard. (Scrierea și subconștientul), eu propun pentru studiul ritmului grafic, ipoteza următoare;

1. Viteza: rapiditatea traseului (timpul grafic);
2. Durata: variabilitatea traseului (debitul grafic);
3. Intensitatea; forța traseului (energia grafică)
4. Coeziunea; joncțiunea sau disjoncțiunea traseului (continuitatea grafică).

Aprecierea elementelor ritmului grafic trebuie să permită o precizie mai mare în determinarea temperamentelor în grafologie. Este lucru dovedit că din punct de vedere al dominației temperamentelor, ritmul grafic al unui nervos, de exemplu, nu poate fi identic cu cel al unui limfatic, atât din punct de vedere al analizei cît și al sintezei.

Ritm, ca noțiune esențială și fecundă este, în rezumat, expresia vieții însăși, de aceea determinarea (ceea ce nu înseamnă măsurarea ritmului grafic în funcție de temperament, înseamnă de fapt determinarea modului fundamental de a fi al scriptorului).

"Grafo-testul" (Testul grafometric)

Acest test reprezintă o încercare de aplicare concretă a formulei propusă de mine pentru studiul ritmului grafic și, de asemenea, o formă de tranziție între grafologia propriu-zisă și analiza instrumentală a scrierii.

Prin adaptarea rațională a elementelor de ritm (viteză, durată, intensitate, coeziune), "grafo-testul" permite interpretarea – mai ales din punct de vedere psihotehnică, vitezei (V) densității (D), presiunii (P) și continuității (C) scrierii.

Activitatea

V = vivacitatea reacțiilor legătură în idei și acțiuni
vivacitatea inteligenței + C = continuitate în efort

Capacitatea de acțiune

P = energia potențială
afirmarea voinței + D = concentrare
reflectare

Randamentul

In această situație, temperamentul trebuie considerat ca rezultanta activității și capacitații de acțiune.

Elementele "viteză" și "presiune" personal cred că pot fi definite astfel:

Viteza grafică

Potrivit părerii autorilor A.Binet și J.Courtier, pe care i-am mai citat și în alte ocazii:

1. Există o relație directă între mărimea unei, figure grafice și viteza cu care această figură este trasată. Cind sunt trase două linii de lungimi diferite, fără a ține seamă de viteza mîinii, linia cea mai lungă este trasată mai repede.

2. La orice linie regulată trasată cu mîna (linie dreaptă sau circulară), mișcarea este mai lentă la începutul liniei și la sfîrșitul ei, decât la mijloc. Aceste modificări se observă indiferent de linia trasată și de direcția ei.

3. Viteza variază odată cu sensul mișcării. Elementele dextrogire sunt și liniile oblice trăsate cel mai rapid, de la stînga la dreapta și de jos în sus.

4. O mișcare este cu atît mai lentă, cu cît trebuie să satisfacă un număr mai mare de condiții.

5. Orice schimbare bruscă de direcție determină o încetinire a vitezei. Acest fapt se observă foarte bine la unghiuri și la vîrful buclelor și ovalelor.

Niciodată nu poate fi păstrată o viteză uniformă

pentru trasarea unei linii drepte, nici evitată încetinirea vitezei pentru fiecare schimbare de direcție.

Adăugăm că aceste schimbări de viteză nu se fac la întâmplare. Ele păstrează un caracter individual, depinzînd de temperamentul fiecărui scriptor.

Viteza grafică cuprindă:

1. Viteza liniară (lungimea totală a ductei) sau viteza absolută;
2. Viteza productivă (numărul de litere pe minut) sau viteza reală.

Presiunea grafică

Cuprindă:

1. Presiunea conștientă sau presiunea psihomotrice;
2. Presiunea inconștientă sau presiunea antagonică.

In actul scrierii, presiunea conștientă provine din jocul neuromuscular conștient și voit, destinat manevrării instrumentului scriptor cu o forță de sprijin variabilă, în funcție de energia potențială sau de intensitatea voinței.

In ceea ce privește presiunea inconștientă, aceasta derivă din automatismul muscular, aproape reflex, care fixează mîna înaintea brațului și neutralizează atracția gravitațională.

Executarea "Grafo-testului"

Necesită următorul material elementar:

1. Cronometru sau ceas cu secundar.
2. Dublu decimetru sau metru de croitorie,
3. Stilou cu bilă
4. Hîrtie chimică
5. Hîrtie pentru probă
6. Hîrtie pelur (subțire) pentru copii.

Pentru a putea obține rezultate comparabile, trebuie, bineînțeles, să păstrăm întotdeauna condiții de experiență asemănătoare (păstrînd totuși proporțiile) în ceea ce privește materialul și executarea testului.

De exemplu, hîrtia chimică, hîrtia pentru probă, hîrtia subțire pentru copii vor avea aceeași calitate, aceeași

fabricație și evident procesul de executare va fi identic.

Tehnica

Timp de un minut, se va scrie, în mod obișnuit, o frază simplă și scurtă pe hîrtia de probă, folosind o cantitate determinată de hîrtie chimică și de hîrtie subțire (pentru copii).

În scopul obținerii unei probe normale, subiectul va fi cronometrat (discret pentru a nu-l influența), în momentul în care începe să scrie, în mod spontan și nu la comanda operatorului.

Fraza aleasă (întotdeauna aceeași) va trebui să compoarte un număr echilibrat de litere cu buclă și cu depasantă inferioară.

Calculul activității

V = Timpul (numărul de litere pe minut)

C = Intreruperile de traseu (numărul de ridicări ale condeiului de pe hîrtie la executarea cuvintelor și literelor).

Calculul capacitatii de acțiune

P = Forța de apăsare a traseului (numărul de copii lizibile);

D = Îngrămădirea literelor și cuvintelor pe linia de scris (numărul de milimetri).

Această noțiune se evaluatează măsurînd lungimea totală a rîndului scris.

Deși acest test grafometric se bazează pe grafologie, operatorul nu trebuie să fie neapărat grafolog ca să-l folosească.

Rezultatele experimentale obținute aparțin mai ales de psihotehnici.

Ele trebuie deci interpretate în spiritul și conform metodelor ei proprii de altfel perfectionării testului.

Acstea cercetări privind ritmul grafic, par să intereseze expertiza scrierii.

**INSTITUTUL PROFILACTIC
LABORATORUL DE ANTROPOTEHNIE
Serviciul grafologic.**

FISA MORFO-GRAFICA.

Nota: Pentru colțulul/procentajul următor
încercuști cu „rosu” traseele tip.

ANALIZA NR.

Data examenului:

Formula

Grenurile grafice fundamentale	Tipologia grafică cufernăraj. Principalele specii grafice (trasee-tipe).			
	TIP I.	TIP II.	TIP III.	TIP IV.
Dimensiunea.	Compensată. Prelungită în jos (deposante cu bucle mari).	Mare. Supraînălțată. Ingrasată. Gladătoată. Dilateră-eklat. Aeroză. Agitată.	Neglațialată. Campsată. Sobră. Echilibrată.	Mică. Joasă. Filiformă. Strinsă. condensată.
Presiunea.	Massivă. Fără relief (pbo). Filiformă. Polito. Dezlinătă.	Bogată. În relief. Ascuțită. Discordantă.	Apașoră. Fermă. Grovată. Măciucată.	Fină. Ușoară. Seară.
Viteza.	Lento. Inchetinită. Cu întreruperi.	Lansată. Precipitată. Inuită barcată.	Gravă. Refinată. Codențată.	Rapidă. Ezitantă. Suspenderă.
Continuitatea.	Coloană. Uniformă. Monotonă. Automată.	Dinamogenă. Legată. Schimbătoare.	Omogenă. Regulată. Stabilă.	Socodată. Topdită. Separată. Întreruptă.
Forma.	Profundă. În ghimburi. În infantilă. Caligrafică.	Crenelată. Complexă. Ornată. În arcole. Rotunjită. Solidătoată.	Închișă. Unghiulară. Portretă. Simplă. Tipografică.	Simplificată. Prescurtată. Stilizată. Izibilă.
Directia.	Descendentă. Centripetă. Planjantă.	Înclinată. Montantă. Centrifugă. Sinusoasă. Convexă.	Dreaptă. Orizontală. Rigidă. Concovă. Inversată.	Neregulată. Inegală. Mobilită. Instabilită.
Ordinea.	Neterminată. Neglijată. Comună.	Desordonată. Confuză. Bonala. Comercială.	Ordonată. Refinată. Ingrăjată.	Disperată. Imprecisă. Constrinsă.
Misarea.	Calmă. Constantă.	Amploă. Descreșcătoare.	Pufernică. Progresivă.	Reduceră. Inconstantă.
Procentajul.				

Fig. 117.